

SZABOLCS

TÁRSADALMI HETI LAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egyszámra 8 korona. Egyes szám ára 16 fillér.
Tanítóknak és jegyzőknek 4 korona.

Felelős szerkesztő:

SZALAY BÉLA.

Megjelenik minden szombaton.

Hirdetések -centimétere 5 fillér; többszöri közlésnél árengedmény.

Borközraktárt kérjünk.

A nagy drágaság, mely minden téren mázsányi súlytyal nehezedik az embe-
rekre, általános, ugynevezett országos
rendelkezéssel a legkevésbé sem csök-
kenhető. Annál kevésbé ankétekkel,
sztrájkokkal, üres panaszokkal és sóha-
jokkal. Beleöszülhet az ember és mégsem
segít a dolgon, ha megál a panaszok-
nál, a cselekedet terére pedig velünk
született keleti kényelemszeretetünk
fogva nem lép. A „majd csak megélünk
valahogy” elve, „majd csak lesz vala-
hogy” féle beszédnek a mai drága világ-
ban létjogosultsága nincs.

Gazdasági téren kell lépéseket tenni,
hogy e téren növelje a lakosság bevé-
teleit s így arányban álljon az a kiadá-
sával, sőt többet mondok, hogy fölül-
mulja az utóbbit. Tehát növelni keil a
termelést, gondoskodni kell a megfelelő
könnyítékről és csökkentésről.

Hogy ez lehető legyen, célunk jelen
alkalommal is egy nagyfontosságú do-
lógra, egy igazán életbe vágó lépés
megtételére a nagyközönség figyelmét

fölhívni. *Tegyük lépéseket minél előbb
egy borközraktár felállítására.*

Magyarországon, így pl. Szabolcs-
vármegyében is bőségesen kihasználható
terület a szőlőművelésre igen sok van,
mely területeken teljes rendszerrel ugy
a bormennyiség növelése, mint a bor
minősége sokszorosán előmozditható.
Bizonyítja ezt a 15 évvel ez előtt ál-
lami támogatással létesített sóstói szőlő-
telep. Körülbelül 650 hold területen fek-
szik, van rendes hegyközségi elnöksége,
egyöntetű az intézkedés, minden munka,
védekezés tudatosan van vezetve. Elért
a bora oly kvalitást, hogy bátran ver-
senyezhet nemcsak a magyar, hanem a
rajnai borokkal is. A termés (körülbelül
24000 hektó) átlag 34—40 fillérjével
lett az idén értékesítve.

Szabolcsvármegyében van körül-
belül 20000 holdnyi terület (kat. holdat
értünk) amit hasonlóképen lehetne beál-
litani. Mily óriási többletet nyerne a már
meglévő 12000 kat. hold, ha hasonló
kezelésben részesülne, mint a sóstói
szőlőtelep, ahol magyar holdankint 40
hektó volt a termés. Ma még statisztika
hiányában egész biztosat nem tudunk,

de alig hisszük, hogy a többi helyeken,
ahol a szőlők kezelése nem volt egy-
öntetű, nem volt rendszeres, átlagosan
a felét is elérték!

A kormány figyelmét kell tehát sür-
gösen felhívni s kérni, hogy intézked-
jék arra nézve, miszerint képezzen egy
külön területet a Szabolcsvármegyei bor-
termelő vidék külön állami szőlőfelügye-
lővel, akinek hivatása lenne megismer-
tetni különböző uton-módon a kisebb
termelőkkel a helyes termelési módszert,
a védekezés mikéntjét, hogy így az
egész megye területén a Sóstóihoz ha-
sonló eredményt, nagy-nagy anyagi hasz-
not biztosítsanak magoknak a kis ter-
melők is.

Tudomásunk szerint a vármegyei
gazdasági egyesület és a sóstói hegyközség
vezetősége ez irányban már megindította
a mozgalmat, lépéseket tett és tesz.
Érdeklődjenek tehát mindazok, akiket
illet, a dolog iránt és nyilvánuljon ez
érdeklődés abban, hogy együttesen kér-
jék fel a magas kormányt a fentemlített
kerület képzésére és egy borközraktár
(pince) felállítására.

Most kell pedig a dolgot nyélbe ütni,

JULIANUS.

— Történeti elbeszélés. —

IV.

Császárválasztás.

Mikor a felkelő nap aranyos sugarai
már a sötét fenyvesekkel takart Valero hegyre
estek, a karsu fenyők tövéből egy férfi
lápázkodott föl, eloldotta a fához kötött
lovát, felült rá és lassu léptekkel bandukolt
be Lutetiába.

Oribasius volt. A jól sikerült éjszakai
vendégszereplés után a Valero sűrű renge-
tegében vonta meg magát s most fölker-
kedve befelé tartott a városba és hogy vala-
miképen meg ne előzze a Rómából jövő
követseget, nem nagyon nógatta kifáradt
lovát, melyből az előző napokon a párát is
majd kisarkantyuzta. Kilencre járhatott az
óra, mikor a caesar palotájába ért. Leg-
először Hekéboloszhoz sietett.

— Itt vannak már a római követek?
— Még kora hajnalban megjöttek.
— Hogy' viselkedett Julianus?
— Fájdalmában ordított, mint a sakál.
Tépte a haját, hamut hintett a fejére és

tudom is én, még mit nem csinált. Jól be-
tanulta szerepét előre Homerosból.

— A dicső Achilleus is így gyászolta
Patroklost, szólt gúnyos kacajjal Oribasius.

— De más baj is van, barátom. Julianus
valóságos örült! Nem bocsát be magához
senkit sem.

— Engem csak beereszt?

— Nem nagyon hinném, Oribasius. Egé-
szem úgy viselkedik, mintha elment volna az
esze tökéletesen. Egyszer hasra veti magát
a teremben, másszor felugrik és kezeit az
ég felé tárja, majd az ablakhoz rohan és
belebámul a Szajnába. Félek, hogy még a
hullámokba dobja magát a bolond!

— Lehetetlen!

— Olyan igaz ez, mint a hogyan
Hephaistos sánta!

— De csak fitogtatja talán, mennyire
fájlalja Helenát?

— Nem Helena halála bántja őt eny-
nyire. Nemcsak Rómából jöttek követek,
hanem Konstantinápolyból is. A császár pa-
rancsát hozták, hogy Julianus a batávokkal,
keltákkal és herulokkal induljon haladéktal-
anul a perzsák ellen Keletre!

— És a caesar ezért örjög? Hisz' ez
a parancs soha jobbkor nem jöhetett volna.

— Azt csak te gondold. A caesarnak
is van esze.

Átlátott a szitán: Helena után az ő
fejére volna szüksége a császárnak. Mérgé-
ben a követek előtt tépte szét a császári
parancslevelet.

— Beszéltem veled, azonnal beszél-
nem kell! Még egy ilyen ostoba baklövés,
aztán tervünknek vége. Akár bebocsát, akár
nem, mindenáron beszélnem kell veled —
szólt Oribasius és rohant kifelé. Julianus
ajtáját zárva találta. Egy ideig türelmesen
döngette azt vaskos ökleivel. Semmi hang.
A hideg futott végig egész testén... Ez
bizonyára beledobta magát a folyóba...
Hatalmas vállát nekivetette az ajtónak s egy
pillanat alatt recsegve pattogtak le róla a
zárak. Oribasius az ajtóval együtt esett be
a szobába. Julianus, mintha semmi sem tör-
ténnék körülötte, asztalánál ült és valami
írásba bámult.

Oribasius mellé ment és vállára tette a
kezeit.

— Caesar!

Julianus felvetette zavaros tekintetét és
alig érthető hangon suttozta: Mért hábor-
gatsz?

— Kötelességem hozott. Meg kell mon-

Fiu-ingek, alsónadrágok, háló-
ingek, kötött harisnyák, eső-
ernyők, kefeáruk, zsebkendők.

Világhírű

„LICHTMAN“ és „TIP-TIP“

cipők egyedüli elárúsító telepe

Eisler Károly utóda

cégnél Nyiregyháza.

Telefon 114.

Telefon 114.

most kell ütni a vasat saját jól felfogott érdekünkben, mert a földmívelésügyi miniszter 1912. évre 10 ilyen közraktár felállítását határozta el, melyből *háromat* a homokos vidékre és ebből egy még szabad, *egy még nincs elajándékozva*. Ezt kellene sürgősen kieszközölni! Szabolcs-megye közönsége előtt a szőlőtermés iránti érdeklődés az utóbbi időben úgy is hatalmas arányokat öltött, csak a kis emberek szervezkedése hiányzik, a mit maga a miniszter is akar. — Tudunkkal érdeklődik ez ügy iránt jóindulattal Szabolcsvármegye főispánja is, támogassuk tehát őt együttesen a cél elérésében.

Óriási dolog, roppant nagy előny ám az mindig, de főképen — és újlag hangoztatjuk — a mostani drága világban, hogy millió koronákkal emelkedik a nép keresete, mely úgy is nyög a szó-szoros értelmében véve a rengeteg adó s egyéb teher alatt! Előnye van ebből a jólét emelkedésével a kereskedelemnek, a szállítás által az államvasutaknak, sőt az adóttöbbletből magának az államnak is úgy annyira, hogy rövidesen beveszi az állam az adóttöbbletből azt az összeget, mit a borközraktárra ajándékoz.

Könnyű a számítás. Az állam ad a borközraktárra, t. i. építésére, berendezésére 350.000 koronát. Ámde, ha átlag 10 koronát számítunk adóba, már egy év alatt kifizeti a termés emelkedésével járó bevétel után kivetett egyetlen egy évi adóttöbbletet, viszonyítva az eddigi bevételhez.

Mily előny, mily könnyebbség lesz továbbá különösen a kistermelőre az, hogy beszállításra lévén utalva, a közraktár előleget ad a szőlőművelésre éppen úgy, mint pl. kap a dohánytermelő. Már

maga ez a körülmény oly fontos tényező, hogy okvetlen gondolkozóba ejti az embert. — Miért termelik oly szívesen a dohányt? Mert amellet, hogy jól fizet, az előlegben hathatós segítséget is talál a költségek fedezésére. — No hát éppen ezt fogjuk itt is elérhetni.

Lehetetlen, hogy szavaink a pusztába hangozzanak el, egyesült erővel sok mindent ki lehet vinni. Rajta tehát, fogjunk össze a nemes cél érdekében s az illetékes körökkel együttműködve *kérjünk borközraktárt és szőlőfelügyelőséget!*

Iparosvilág.

Ipartestületi ülés. A nyiregyházi ipartestület előljárósági és számvevő bizottsági tagjai a hó 7-én délután 3 órakor rendes havi előljárósági ülést tartanak Prok Pál elnöklété mellett.

Tárgysorozat.

1. Szegődtetés és szabadítás.
2. Az október havi elnöki utalványozási főkönyv jóváhagyás végett leendő bemutatása.
3. Jelentés az október hóban keletkezett és megszünt iparokról.
4. Esetleges indítványok.

„Keletkezett.“ — „Megszünt.“ Ismét szomorú fátylat lebbent föl az iparosok helyzetéről a jövő keddi előljárósági ülés. Amikor közlése, hogy hány önálló iparost tettek tönkre a mostani nyomasztó viszonyok s hány ifju, vállalkozó kedv, avagy utolsó ments güll más mesterség után néző iparos nyit új műhelyt. Mindkettő van nagy számmal. Akik neveit évekkkel ezelőtt a „keletkezett“ iparosok közt említették, az már ma ott a „megszünt“-ek között. . . . Mennyi letrött remény, mennyi hiábavaló munka, fáradtság, nyomor és — milyen siralmas helyzet és kellemetlen kilátás az iparosság összességének! Aki még csak most kezd hozzá az élethez, ipara most „keletkezik“, nem is gondol a bukásra, pedig (még a tárgysoro-

zatban is) oly közel vannak egymáshoz, mint élet a halálhoz.

. . . . Majd mikor az előljárósági ülésen felolvassák a megszünt iparosokat, és keletkezett iparosokat, lesz-e, akinek ne az jutna eszébe, hogy ez a jelenet éppen úgy hat, mint mikor a halottas házban egy új szülött szava hangzik föl? . . . .

Jó az előre látás. Ajándék csikónak ne nézd a fogát! Igéretét kiki híven teljesítse!

Ez a két közmondás való az új ipartestületi székhely építésének története elé. Az egyik az ipartestületnek szól, a másik a városnak. Hogy sok szót ne szaporítsunk, mindjárt megállapíthatjuk, hogy az ipartestület eléget tett a köteletségének s nem kutatott az ajándék csikó foga után, mert — még nem is nyílt alkalma.

Nem pedig azért, mert bár a város a hó 1-ére már kilátásba helyezte, sőt biztosra ígérte a beköltözést; a helyiségek még talán az üst foltozók részére sem jók. Semmi sincs készen, rendetlenül áll minden szoba; — most tudjuk csak igazán értékelni az ipartestületi előljáróság előrelátását, hogy nem hagyta fedél nélkül hivatalát s gondoskodott a régi helyen való megmaradhatásról.

Mindez azonban nem menti a hanyag építkezést, melyet vagy hamarabb kellett volna megkezdeni, vagy gyorsabban több erővel végrehajtani. Csak ajándékról van szó: ez tén. s, de még ajándék címen sem szabad soha senkit orránál fogva hurcolni. Véletlenül komolyabb károk következmények nem származtak azuttal az építés és lassuságából, de azért annál legalább is megtakaríthatók a határidő felsülésből hogy amit megtakarítunk munkásokon, ráfizetjük napokban, meg hogy az elszámításból néha baj is származik.

* Nem egészen ajándék, mert ennek fejében az évente adni szokott 700 koronát a város egyszázszáz mindenkorra vi-szavonta.

— **Kérjük lapunk azon olvasóit, akik az előfizetési díjakkal még mindig hátralékban vannak, hogy az esedékes összeget haladéktalanul szíveskedjenek beküldeni, hogy a lap szétküldésében zavar ne álljon elő.**

danom, bármily rettenetes is fájdalom, hogy Helena caesarné nem az istenek akaratából, hanem Eusebia gazsága miatt költözött az alvilágba.

— Tudom, Oribasius!

— Hogyan caesar? Csak nem dicsekedt ő maga részvétet tolmácsoló levelében?

— Nem! Ő hullatja a részvét könynyeit. Hullanak gyilkos szemének drága gyöngyei, mint a koldus condraíról a tetvek. . . . Úszik a fájdalom könnytengerében. . . . De az istenekre mondom, hogy magat meg! . . .

— Caesar! te mindent tudsz? Ki értesített?

— Hallgassunk erről, Oribasius! Helena meghalt, de él Julianus caesar és a gyilkos fenevadaknak pusztulniok kell! A mérgekeverő sárkány feleségemet és gyermekeimet pusztította el, a vadállat pedig az én véremre szomjazik.

— Caesar! Összeesküvés?

— Összeesküvéstől nem félek! Akkor csak az én nyomoruságos, egész életemben épével táplált szívembe döf-tne orgyilkos tört. De az egész hadseregemmel oda akar a perzsák elé dobni, mint koncot szokás az éhes ebeknek. Óh bosszu istene, ne hagyj

el! Az a mézzel táplált császári szív mily édes falat lesz kutyáimnak!

— Constantius hát seregedet kívánja?

— Hogy ur maradhasson, idedobott a barbár hordák elé s most, hogy már ezek féktelen szájára zabolát tettem, a perzsák ellen vezényel, mert dicsőség kell neki, de semmiházi katonái közt félti a maga nyomorult életét. Megyek! Hadd lássa, mily katonái vannak Julianus caesarnak, katonáim pedig hadd lássanak ne csak Chodomariusokat, hanem Constantiusokat is vacogó fogu pipogyákként rongyos életükért remegni!

— Caesar! Hallgasd meg leghivebb embered óvó szavát: A szenvedély rossz tanácsadó.

— Mit? én vesztegeljek? Meghunyászkodjam? Elég volt a csuszás-mászásból!

— Nem azt mondom, hogy meghunyászkodjál, csak azt, hogy óvatos légy! Számot vetettél-e azzal, hogy a gall katonák csak arra kötelezték magukat, hogy az Alpokon innen harcolnak és hogy téged aligha követnek csatába a császár ellen?

Julianus ajkába harapott.

— Követniök kell! A császári parancslevelet széjjeltéptem s ezzel a császárnak hadat üzentem! kiáltotta dühösen.

— Elég rosszul tetted! Ismétlem, ó caesar, hogy a szenvedély a legrosszabb tanácsadó. Meglásd, hogy így célt nem érsz, legfőképpen katonáidat idegenítet el magadtól, kik aztán könnyen bevádolhatnak a császárnál. Rosszul, nagyon rosszul cselekedtél, óh caesar!

— Te mit tettél volna helyemben? kérdezte Julianus hirtelen.

— Uram és császárom parancsát mély hódolattal fogadtam volna s azzal az ígérettel, hogy néhány nap múlva seregemmel utnak indulok, visszaküldöttem volna a követtséget, titkon pedig felbujtogattam volna a katonaságot: hogy ne hagyják el hazájukat, ne menjenek harcba a veszélyben mindig mást tol előre, hogy drága élete se kerüljön kockára, meg diadalaival is dicsekedhessék. A katonaság különben sem nagyon lelkesedik a császáráért, téged pedig bálványoz. Mi könnyebb hát, mint a császárt meggyűlöltetned és magad augustussá kikiáltatnod. Akkor aztán parancsolhat Constantius! Katonáid követnének tűzön-vizen és nem néznék, az Alpokon innen, vagy túl van az ellenség. Mert jól jegyezd meg, óh caesar, hogy a nép mindig gyűlöli a hatalmást, kit

Valódi francia
gummi áruk.

Sérvkötőket, haskötőket, támgépeket, ferdülés elleni fűzőket mérték szerint készít

Blumberg József

keztyü.- kötszer- és fűzőgyára; betegápolási cikkek, orvosi műszerek nagy raktára

Nyiregyháza, katolikus parochia.

Külön próbaterem!

Illatszerek.
Piperecikkek.

Katholikus diákok a reformáció ünnepén!

Jelen lehetnek-e? Ugy 3—4 évvel ezelőtt ez az ügy csendesen, igen tisztességes módon elintézés nyert a főgimnázium tanári kara és a róm. kath. hitoktató között, *mindkét fél teljes megegyezésére*. Azóta szóba sem került Ment minden a maga rendes útján. Most pedig egyik laptársunk talán névtelen levél, talán éretlen diákbeszéd után indulva, teleszkópos cikket közölt, felkavarva az elsimult hullámokat. *Mi vitába nem elegyedünk!* Nem a hitoktató, nem a plebános, de az egyház rendelkezik a dologban, ők annak szócsövei, az egyház rendelkezéseinek kiadói, hogy úgy mondjuk végrehajtói. Egybként ez ügyben felfogásunkat teljesen fedi az a cikk, melyet itt adunk:

*

Többször elmondtam már egy találó turista anekdotát egy sweici vezetőről, aki a kalandvágytól lázas idegen hegymászó csoportnak teljes sikerrel szuggerálta: „voyez vous mes dames et messieurs les chamois, *qui n'y sont plus*“. Ép úgy vagyunk mi a kath. hitoktató „filalmával“ amely — soha sem látott napvilágot. Nohát itt valóban egy titkos kéznek kell működnie, amely saját céljaira minden alkalommal és a semmiből is tőkét akar faragni s nem retten vissza a felekezeti béke megbontásától sem.

S vajjon ki adta a Szabolcsvármegye t. szerkesztőjének azt a tanácsot, hogy olyan ügyben kérjen felvilágosítást, amely meg nem történt? Miért „merült“ fel ismét e kérdés,

amely már évekkel ezelőtt elintézés, s mint reméltük, végbefejezést is nyert? S ha a felekezeti kicsinyes szempontnak tekinti a t. szerkesztő ur, miért vizsgálja azt telescopon s miért subordinálja az „egyetemes emberiségnek“, amely csak egy elvont fogalom, a felekezet, az emberiség szívében és elméjében kiirthatatlan gyökereket vert és erkölcsszellemi nagyhatalom az egész földgömbön?

Ugyan mi köze a szabadelvűségnek ahhoz, hogy a gimn. kath. ifjuság elmegy-e az okt. 31-iki ág. ref. egyházünnepélyre, vagy sem s a felekezeti egyenlőségnek az-e a kriteriuma, hogy közömbösek legyünk s e közömbösséget már a gyermek szívébe csepegtessük? De érdeke ez magának a protestáns felekezeteknek?

Azt írja a „Szabolcsvármegye“ t. szerkesztője, hogy a „közönség körében azért ítélték el ezt az *állítólagos* tilalmat, mert az eddigi tökéletes felekezeti béke megbontását látták benne“. Hát kérdem, ha ez a felekezeti béke eddig tökéletes volt, minek volt azt megbontani akarni egy minden alapot nélkülözött feltevésével? Nem-e helyesebben cselekszik vala az igen tisztelt szerkesztő ur, ha végére járna a dolognak, megkérdezi magát a hitoktatót, aki ilyen tilalmat püspöke utasítása nélkül nem is statuálhat; az aztán megnyugtatta a béke barátait és megszégyeníti a békétlenkedőket?

*

De hogy az én régi jó barátom, a gimnázium igazán jeles igazgatójának mi köze ehhez az egész kérdéshez, amikor Luther Márton az ő 95 thezisseit nem a nyiregyházi főgim-

názium, hanem a wittingi templomnak ajtajára szegezte fel, igazán nem tudom; de igaza van, ha a tudománynak az ő vezetésére bizott felszentelt csarnokából a felekezeti surlódásokat kiküszöbölni törekszik. Csak egyben engedjen nekem az én igen tisztelt barátom, abban t. i., hogy bárminő souverain hatalmat is gyakorol a maga hivatalos keretén belül, a vallás- és felekezeti hitoktatókkal szemben utasítási joga nincs.

*

Különben sohasem jár helyes uton az, aki vallási vagy felekezeti kérdésekben utasítani, parancsolni vagy tiltani akar; ezek s a büntető clauzulák teljes mellőzésével kell oda fejleszteni a fiatalságot, hogy megértse, átérezze és teljesítse vallási és felekezeti kötelességeit; így minden kényszer nélkül kell belátnia, hogy katolikus hívőnek azon az egyházi ünnepélyen, amelyen a protestantizmus a kath. egyháztól való elszakadásának emlékét ünnepli, — helye nincs.

Legszebb ékszerek

13 próbás ezüstművek, pontos órák, alkalmi ajándéktárgyak **legolcsóbban**

Sándor Rezső

elismert szolid ékszerész

Nyiregyházán, Városház u. 3. sz. a. **kaphatók.**

a sors rendelt följé, de bálványozza és alázatos rabszolgaként szolgálja azt, kit önmaga emelt zsarnokul saját nyakára.

Julianus ráncbaszedett homlokán meglátszott, hogy figyelemmel hallgatta Oribasius minden szavát. Kezét kuszált szakállához emelte és a levegőbe bámulva elgondolkozott.

Hirtelen felderült az arca s megrázta Oribasius kezét.

— Köszönöm bölcs tanácsodat. Még nem későn adtad ezt, mert a követek még itt vannak a táborban. Menj és add tudtukra, hogy caesar várja a dicső augusztus követőit!

Oribasius örömtől dagadó szívvel távozott s a császári követség pár perc múlva ismét Julianus előtt állott.

— Barátaim, Constantius Augustus vitéz követői! — szólt meghatottan hozzájuk Julianus. — A nap is elsötétült, midőn a vész vihar fekete felhői eltakarják az eget. Életem egén, tudjátok, hogy Helena volt a ragyogó nap. És ez a sugaras nap nem ragyog többé. Körülöttem borzalmas a sötétség, mint hideg római birodalmában. Ne csodáljátok tehát, ha nem látok, ha mélységes fájdalomban elborul a szemem és zavaros óráim-

ban azt sem tudom, a saruimat fűző, köpenyemet ráncoló rabszolgák, vagy uram és császárom dicső követői állanak-e előttem? Bocssásátok meg hát előbbi indulatosságomat és vigyétek hírül Constantius Augustusnak, hogy szolgálja, Julianus caesar, pár nap múlva Keletre indul hadával.

Szeméből kiesett a könny. Remegő kezét leereszkedő barátsággal nyujtotta a követség tagjainak, kik a nem várt esemény után meghatottan távoztak a palotából, utközben részvétellel sajnálkoztak Julianus megrövidítő fájdalman.

*

Multak a napok. A caesar palotája csendes volt. Julianus áldozott és a szarvasmarhák elég rohamosan fogytak. Caesar öt napig feléje sem nézett a tábornak. Annál nagyobb buzgalommal forgottak jól ismert cimborái a legiók körül. Az azelőtt mintaszerű rend és katonai figyelem nap-nap után csökkent a táborban, mint a kérődzők száma a caesari palotában. De még más is fogyott. Fogytak a caesar aranyai és ezekkel egyenes arányban szaporodott a mámoros legionáriusok és a mosolygó képű korcsmárosok száma.

A hatodik napon roppant izgatottság

lába fogta el a legiókat. Itt is, ott is nagy csapat katona verődött egy gombolyagba s hallgatta, amint egyik tiszt valami titkos iratot olvas fel, mely ékes szavakkal festi a császár zsarnokságát, hóhéri kegyetlenségét Julianus caesar és annak családja iránt. A gyáva és fényűző császárral szembe állítja a vitéz, bölcs és józan, egyszerű életű, leereszkedő hadvezért: Julianust s végül felpanaszolja a legionáriusokra várakozó nyomorult sorsot, hogy feleségüket, apró gyermekeiket és elaggott szüleiket mind el kell hagyniok, hogy a dicső-égre áhító, de tehetetlen császárnak újabb babérokat szerezzenek távol Keleten a perzsákkal szemben.

Amint a lázító irat tartalma bejárta az egész tábor, a katonaság éktelen káromkodásokban tört ki. Hangosan szidalmazta a császárt és éltette Julianust. A zaj nőttön-nőtt s tribunosok nem tudtak rendet teremteni. Mihelyt a tábori lázongás híre Julianus fülébe jutott, lovára ült és katonái között termett.

Tábori komédiát ritkán látott a világ! — Julianus beszédet tartott katonáihoz:

— Csillapodjék méltatlankodástok, vitéz katonáim! Bátran farkasszem néztek a vad germánokkal s most félnétek a perzsáktól?

Telefon 145.

Legmegbízhatóbb bevásárlási forrás

Telefon 145.

Schneck divatáruháza,

ahol a következő cikkek: pongyola, blouse, gyermekruhácska, fehérnemű, kalap, nyakkendő, zsebkendő, valamint a legizlésebb ruhakülönlegességek a legolcsóbban szerezhetők be.

Nyiregyházáról.

A nyáron pozsonyi rokonaink látogattak meg. A vendégmulattatás programjának első pontja természetesen a város nevezetességeinek és szépségeinek bemutatása volt. Egészen természetesnek vettem dicséretüket, melyből kiértett ugyan egy keveset a nagyvárosi ember büszkesége és elnéző jóindulata. Mennyire meg voltam sértődve, mikor később másoktól hallottam, hogy bizony leszólták szegény Nyiregyházát. Ismétlem: nagyon megbántva éreztem magamat, habár aztán gondolkodni kezdtem: miért? Miért bánt engem, mit tehetek arról, ha „Nyiregyházán el lehet sülyedni a homokba“, hogy „a főtere is tele van apró, dült házacskákkal“, ha „parkjainak kiaszott gyepén egy könnyelműen eldobott gyujtóval prairi-tüzet lehet produkálni“.

A nagyvárosi ember lenézi a kisvárosit, ez pedig a még kisebb város lakóját, még akkor is, ha abban egy talpalattnyi földet, egy ölnyi házacskát sem nevezhet magáénak. Van ebben sok komikus, de sok természetes is. Ne legyünk elfogultak és ne vegyük készpénznek, ha városunk egy-egy illusztris vendége csupa udvariasságból el van ragadtatva városunk szépségétől. Arra azonban büszkék lehetünk és valóban fogadhatjuk el, ha egy 20—25 évvel azelőtt itt járt ember elbámúl Nyiregyháza fejlődésén. Mert az igazság az, hogy még csak fejlődő, de hozzátelhetjük: rohamosan és szépen fejlődő város. És most fejlődésében van legtöbb szükség a város vezetőségének ébersége, előrelátása és jóizlésére.

És legyünk igazságosak, több dicséret, mint gáncs érheti eddig a város atyáit. A vármegye székhelye lett, a gimnázium és sok más iskola, törvényszék, pénzügyigazgatóság, a laktanya építése gyors egymásutánban létesült egy emberöltő alatt. Mi ez egy város életében? Mi volt csak az én gyermekkoromban is Nyiregyháza! Jól emlékszem rá, mely büszkén számoltuk össze valamikor emeletes házaikat. (Igaz, hogy az egyik kezünk is elég volt a művelethez. És mellesleg megjegyezve, most is elég kisváros vagyunk ahhoz, hogy minden két sor ablakos házat a „palota“ elnevezéssel tiszteljünk meg). Micsoda

Robinsonnak vagy Stanleynek képzeltük magunkat, mikor felfedező kirándulásokat tehettünk a város végére, mondjuk a mostani Dessewffy-térre. Nyiregyháza téglagyárosainak, a vályogvető cigányoknak keze merész, vadregényes geológiai alakulásokat hozott létre. Meredek falakról óriási mélységekbe ugráltunk le, vagy balanciroztunk át egyik helyről a másikra keskeny deszka-pallón a pocsolyába esés veszélyétől izgatva; vagy bujkáltunk a Károlyi-tér beláthatatlan kukorica és krumpli táblái közt, melynek terméséből még 7—8 év előtt is ettek az emberek,

Sokan emlékeznek még régi nevezetes épületeinkre. A város — hasonlatosan tigrájkainkhoz, kik szép házakat építenek és maguk a hátulsó kis szobában huzódnak meg — a megyének engedte át csinos házáat, (nem tehetek róla, nekem még most is legjobban tetszik „palotánk közül“) szépen megfér a Korona-szálló helyén terpeszkedett, fehérre meszelt börtön lakosaival, részben pedig meghúzódott a mostani megyeháza középső részének helyén egy alacsony, ha jól emlékszem nádfedeles, kékre meszelt kis házába, mely szerényen kandikált a farácsos kerítés mögül a tompa háromszögben épült otromba „nagyvendéglőre“, mely tán most is élne boldogan, ha valami jóizlésű lény tüzzel el nem hamvasztja. A boldog emlékezetű nagyvendéglő és a mostani városház körüli térnek egy-egy monumentális kut-torony adta meg a jellegzetességét, akár a velencei Márkus-térnek a campanile. És csak örülhetünk, hogy hasonló rendeltetésű és sorsu utódjai a város végén rejtik el a kutfuró-masina drága játékaikat.

Nehezen épültek és épülnek még most is nálunk az emeletes házak. Mint minden alföldi város, mi is pazarul bánunk a telekkel, ami egészségügyi szempontból üdvös dolog, de a város szépülését késlelteti. Milyen szép lett volna, ha a város azon feltétellel adta volna el a Dessewffy és Károlyi-tért környező telkeit, hogy ott csak villaszerű házak épülhetnek. Ne gondolják, hogy ugy el nem keltek volna, dehogyan nem, sokkal drágábban és készségesebben.

Ugy látszik, elején a Hatzel-tér lett volna hívatott a város központját és főterét képezni. Hiszen ugy is illett volna, hogy

Magyarország legnagyobb lutheránus városa es most már püspöki székhelye a maga templomát a város legszebb pontjára, vagy legalább is annak közelébe helyezze. No, de valláskülönbség nélkül minden ember csak örülhet, hogy városunk főterét a nagyságában impozáns és belül szépen rendbehozott, de különben, izléstelen, primitív külsejű lutheránus templom helyett a Samassa érsek pompás, a város niveauját magasán felülmúló ajándéka ékesíti.

A lutheránus templomról jut eszembe, sohasem tudtam mellette elmenni, hogy ne gyönyörködjem, az ezt környező régi, hatalmas fába, a város legszebb fáiba, melyek hála Istennek mindig elvonták figyelmemet, az alatta elterülő ronda piszoktól. Milyen megvásárolhatatlan drága kincs az: egy régi tevélyes fa. Ez az amit a parvenüt semmi pénzén nem tud megszerezni ujjonnan épített kastélya mellé. Olyan az, mint a patina, egyszerűen megszerezni nem lehet. Majdnem elsírtam magamat, mikor egyszer arra sétálva a gyönyörű lombos fáknak még a helyet sem találtam. De csakhamar mosolygossá vált keserves arcom: egy elmés talány állt előttem. Rajzoljanak le egy nyírfa, melléje egy templomot; nem kell ugy-e értékes könyvek ígéretével serkenteni találékonyságukat és rájönnek, hogy megtejtése: Nyiregyház. (Az a betűt odabiggyeszteni sokak előtt, különben is felesleges.) Kár volt a szimbolizmus kedvéért azokat a pompás fikat nyírfa csemétékkel kicserélni. Tagadhatatlanul szép a nyírfa — a maga helyén: négyes ötös csoportban egy vízpartján, vagy sötét fenyők előtt, de szabályos ültetésre, egy monumentális épület környezésére, görbülésre hajlandó törzsével ritkás lombjával cseppet sem alkalmas, — szegényes és nevetséges. Most már nem is jellegzetes a Nyírségen messze földet bejárhatunk itt, míg egy-kettőre találunk. De ha már mindenáron szimbolizálni akarunk, helyezzünk belőlük néhányat izlésesen a város parkirozott terein.

Bzony ezekért a befásított, gyepesített terekért hálásak lehetünk a városnak, hanem . . . Igen igen — ez a *hanem*. Szinte rosszul esik leírni, ami ez után következik, mert hát a városnak sok nagy gondja között az elfajta luxus-cikkek a legkisebbek. De ha egy gyermeket a világra hoztunk, azt ápolgatni és nevelni volna kötelességünk. Az is igaz, hogy nincs amivel tápláljuk, ha csak a szánakozásában könnyező ég meg nem könnyörül rajtuk. Mert kutból való elegendő locsolása olyan nagy gyepfelületnek nehéz és költséges munka és vízvezetékünk csak akkor lesz, ha a kinálkozó Tisza vizét elfogadjuk. Így azonban nem szabad lett volna a városnak a fümagga! oly pazarul banni. Azt mondhatnám, hogy klaszikus szép egy városi park nagy felületű, egyenletes, friss-zöld pázsitja, de a mieink csordajárt, kiaszott legelők benyomását teszik az emberre.

Dr. Dohnálné Jóna Vilma.

Gondoljátok meg, hogy fölséges urunk kezében van a félvilág hatalma. Akarja is, meg is tudja jutalmazni katonáit, kik zászlaját diadalra viszik. Mit adhatok én nektek? De ő hatalmas és sem méltóságok, sem jutalmak osztogatásában nem szűkmarku. Ki az, aki a hatalmas Augustus táborában harcolni nem akarna?

Julianus szavait máskor figyelemmel, büszkeségtől sugárzó arccal hallgatták a legionáriusok. Most türelmetlenül, ingerülten kiáltottak közbe s mikor a császár nevét hallották Julianus ajkairól elhangzani, zugolódva, szidalmazva becsmérelték. A vakmerő közbekiáltások egymás után röpködtek:

— Nem szolgáljuk a zsarnokot!

— Hóhérből nem fogadunk el kiáltást!

— Nem vágyunk aranyaira!

— Julianus a mi császáruk! — kiáltotta végre torkaszakadtából egyik legionárius, mire villámcsapásként harsant föl ezrek és ezrek kiáltása: Éljen Julianus Augustus! Mint a villámot a mennydörgés, ugy követte e szavakat a paizsok rettenetes csattogása.

Julianus egész testében remegett. Majd haragtól cikkázó szemmel tekintett a láza-

dókra, majd meg kitárt karokkal könyörgött: gondolják meg lázadásuk rettenetes következményeit és ne kényszerítsék őt is lázadásba.

A katonaság nem tágitott s százsorozott zajjal követelte, hogy fogadja el a császári méltóságot.

Julianus térdre dobta magát és ugy esdekelt. Ebben a percben a tribunusok hosszú, négyszögletes paizsra kapták és mikor a magasba emelték, egyik drakonárius, mivel diadém nem volt kéznél, lekapta saját arany nyakláncát és a caesar nyaka köré fonta.

Szüntelenül harsogó kiáltások között, diadallal vitték Julianust a palotájába és a sereg nem tágitott a palota előtt, míg Julianus Augustus biborpalástban és császári diadémmal koronázottan a palota erkélyén meg nem jelent.

A császár láttára a katonaság diadalmamora leirhatatlan volt.

Az új császár ott állott előttük némán, megkövülten. Csak könyei beszéltek. Örömről és boldogságáról vagy talán a bizonytalan jövőtől való félelméről? — Kijutná megmondani!

Viezer József.

Óvás! Gazdák figyelmébe! Óvás!

Eredeti Melichár „UNICUM-DRILL“ vetőgép csakis az, mely ujjonnan szabadalmazott beállító készülékkel van ellátva. (Ennek segítségével a gép csavarkules nélkül egy pillanat alatt bármely magnemhez hajszálpontosan beállítható). A mai „UNICUM-DRILL“ szabadalmazott csoroszlyaszár kirögzítővel is el van látva! Ezzel a gépünk elnyühetetlen! — A legutóbbi **szabadalmi kiállításon** ezen újítások révén az összes gépgyárak közül egyedül mi kaptuk meg az **első díjat, az arany érmet!** — Óvakodjunk silány utánzatoktól! — Kizárólagos raktár:

Debrecen, Piac-utca 43. szám (a Dréher mellett) Ráhmer Sándornál
Bächer—Melichár—Johnston gépgyárak fióktelepén.

Ékszer és ezüstnemű

vásárlásnál forduljunk bizalommal Magyarország legnagyobb ékszerüzletéhez a Lőkövits Arthur és Társa céghez Debreczenben.

HIREK.

Kérjük vidéki előfizetőinket, kik a lapot nem kapják rendszeresen, reklamálják meg a posta útján. Helyi előfizetőink pedig jelentsek a kiadóhivatalban: Bethlen-utca 12.

— **Katonai előléptetések.** A városunkban állomásozó közös- és honvéd huszárezrednél november 1-én a következő előléptetések történtek: tükövi Matskási Ferenc alezredes-ezredparancsnok ezredessé, Ferber Béla hadnagy pedig főhadnaggyá lépett elő. — A honvédségtől a helyben állomásozó osztály ezredparancsnoka: nagyajtai Tantossy Sándor alezredes ezredessé lett. Kitüntetésben részesültek: Strunz Jenő es. és kir. huszárkapitány a katonai tisztí érdemkeresztel, dr. Schön Gyula ezredorvos a katonatiszti érdeméremmel; a honvédségtől pedig Reök István főhadnagy a katonatiszti érdeméremmel.

Ugyancsak itt említjük meg, hogy alsószalóki Kriváchy Ödön főhadnagy a 6-ik huszárezredtől városunkba a 14-ik huszárezredhez lett áthelyezve.

— **Esküvő.** Hering Andor pénzügyigazgatósági tisztviselő ma délután fél négy órakor vezette oltárhoz Tahy Jeanettet. A házasság szentségében Petrovics Gyula apátplébános részesítette az új párt.

— **Október 31-én,** kedden tartotta az ev. ref. és az ág. h. evang. egyház a reformáció emlékét. Szép ünnepélyt rendezett a többi iskolák közül különösen a főgimnázium tanári kara, illetve tanuló ifjúsága a főgimnázium dísztermében, míg az elemi iskola növendékei saját intézetükben ünnepelték meg gazdag programmal, hol Paulik János igazgató-lelkész mondotta az ünnepi imát.

— **Kinevezés.** A kereskedelemügyi miniszter Királytelek-pusztára Macchy Adél postakezelőnöt nevezte ki postamesterré.

— **November 1-én,** szerdán, mindszentek ünnepén a katolikus egyház este 1/45 órakor szokás szerint a halottak estjét tartotta. — A fényesen kivilágított „morgó” temetőbe Petrovits Gyula apátplébános vezette a körmenetet, ahol is Szalay Jenő segédlelkész tartott megható szép beszédet nagyszámu hívek jelenlétében. Másnap, halottak napján d. e. 9 órakor gyász isteni tisztelet volt a nagytemplomban, melyen az összes iskolák róm. kath. növendékei is részt vettek.

— **Felesége után a halálba.** Rác András talyigás sehogysem tudott belenyugodni felesége elvesztésébe. Örökkön bánkódott, szomorú, magába zárkózott volt, míg péntek virradóra bánatában felakasztotta magát. Mire rátaláltak halott volt.

— **Szent Hubertus napja.** A lovaszokásoknak megfelelőleg f. hó 3-án, a vadászok védőszentjének ünnepén a helybeli huszárezred tisztikara, valamint az ekvitáció az ezred falkája után — változatos terepen keresztül — jól sikerült vadász lovaglást rendezett.

— **Halálozás.** Mély gyászba borult Napkor község. Rajongásig szeretett görög katolikus plébánosát: Jeles Gyu'át, szólította magához az Ur hívői nagy bánatára. A nemcsak falujában hanem az egész megyében népszerű, alig 52 éves köztisztviselőben álló lelkipásztor sírjánál százak állanak könyezve; — siratják az igazi papot — az igazi embert.

— **Vigyázatlanság áldozata.** Fodor Illés leveleki 21 éves fiatal legény vasárnap este zajt hallott dohánypajtája körül. Tolvajt vélve kiment az udvarra s revolverével a pajta felé lött. A fegyver nem sült el. Babrálni kezdte a sötétben s hogy-hogy nem elsült a fegyver, két ujját teljesen ellőtte. A helybeli kórházban ápolják.

— **Rákóczi kegyelete.** Egész Szabolcs-vármegyében Mándok az, mely még megemlékezik egyetlen igazi önzetlen, nagy szabadsághősünkről: Rákócziról. A boldogult gróf alapítványt is tett egy minden évben, második temetése napján tartandó gyászmisére. A mult hó 30-án az engesztelő misét nádas Terstyánszky Dezső esperes végezte, fényes segédlettel. Emlékbeszédet Dömötör György plébános mondott; megemlékezve az elhunyt nemes szívű grófról, majd a nagy Rákóczi pályáját, eszményi jellemét, sorsát ecsetelte elragadóan. A kegyeletes emlékünnepen nagyszámu közönség vett részt igaz áhítattal.

Ha kedves az élete, tartsa rendben az emésztőszerveit, mert a legtöbb betegségnek a rossz gyomor és a rendetlen emésztés az alap-oka. A gyomor rendbentartására az orvosok egybehangzó véleménye szerint páratlanul áll hatására nézve a természetes **Ferencz József-keserűviz,** mely kiméletes, gyors és biztos hatása által tűnik ki s melynek ezért egy háztartásban sem szabadna hiányozni. A legcsekélyebb gyomorrontás esetében is 1/2 borospoháryi valódi Ferencz József-keserűvizet kell meginni, hogy a nagyobb bajnak elejét vegyük.

Egy hölgy

ki szereti az egészséges bőrápolást és különösen a szeplőket elmulasztani, valamint lágy, bársonyos bőrt és hófehér arcbőrt akar, csakis Bergmann & Co., Tetschen a/E. **STECKENPFERD** liliumtejszappannal (Steckenpferd védjegy) mosdik. Kapható minden gyógyszerár, droguéria és illatszerekkereskedésben. Darabja 80 fillér

Tanügy.

Ófehértó község az 1906 óta vajudó iskola ügyet a megvalósulás stádiumába jutatta. A képviselőtestület a római katolikus iskola építésére 12.000 koronát szavazott meg, mely összegét dr. Samassa József egri bíboros érsek 3000 koronával növelt. Majláth József gróf pedig 10.000 téglát ajánlott fel.

Nyirbátor község képviselőtestülete elhatározta a polgári leányiskola létesítését azzal a feltétellel, ha az állam a tanerők fizetéséhez a törvényes mértékig hozzájárul. Nyirbátorban ezidőszerint Sámuel Ilona tart fenn magán polgári leányiskolát, úgy hogy a voltaképpen ezen iskola átszervezéséről van szó. A község előjárósága dr. Wilt György kir. tanfelügyelő útján már megtette a szükséges lépéseket az államsegély kieszközlése végett.

Tanítói állásáról lemondott Dombrádon Bocskor Mihály községi, Mándokon Grünberg Menyhért izr., Kótajban Boér Rezső róm. kat. tanító.

A kir. tanfelügyelői hivatal részére a vallás- és közoktatásügyi miniszter a távbeszélő bevezetésére szükséges összeget 1912. január 1-től kezdődőleg engedélyezte. Ennélfogva a szóbelileg elintézhető ügyeket ezen időtől fogva az érdekeltek távbeszélő útján is elintézhetik.

Uj tanítók: Balkánban Garay Samu izr., Ajakon Szücs Kálmán ref., Zsurkon Vajna Matild ref. tanító.

A gazdasági és iparkiallitáson ezüst éremmel és diszoklevéllel kitüntetve.

Gabulya Mihály

ruhafestő, vegytisztító, gőzmosó
: : és plissézoló intézete : :

Pazonyi-utca 13. Bejárat Véső-utca felől.

Van szerencsém szives tudomására adni a t. közönségnek, hogy intézetemben ruhák a legkényesebb igényeket is kielégítően bármily színre festetnek és vegyileg tisztítanak. Egyben bátorkodom szives figyelmét

fehérnemű-tisztító osztályomra

felhívni, ahol kezelők, gallérok stb. szintén meglepő szépen 5 nap alatt tisztítanak.

Midőn szives megbízásaikat kérem, vagyok mély tisztelettel

Telefon 248. sz.

Gabulya Mihály.

SZINHÁZ.

A három előadásra átrándult társulat érdekelt személyzete 2-án, halottak napjának estjén Bernstein-darabot, az „Utánnam”-ot tűzte műsorára. A színház tökéletesen megtelt; egyetlen üres hely sem volt. Csodálkozhatott is a vén színház épülete, hogy ilyen órá nézve a vég kezdete? Vagy előjele ez a szebb jövődönök? Vagy a Bernstein-láz félre nem ismerhető szimptomái ezek? A szereplők igyekezete látszott, ámbátor a dráma nehezebb fordulataiban nem mindig sikerült megtartaniok azt a hajszálnyi különbséget, amely a tragikust a nevetségtől megkülönböztette volna. Bizonyítja, hogy a páholyok felett elhelyezkedő régiók egészséges idegzete harsány kitörést produkált az érzékenyebb jeleneteknél. S ez a jelen esetben nem az ő rovásukra irandó. **Bérczy** ismét megjelent a nyiregyháziak előtt, akik rokonszenvesen fogadták, pedig az I. felvonás végjelenetében groteszk volt. A **Thury**-pár, különöser pedig Thury jól játszott. A második felvonás főjelenete alatt épen a felső színpalakat igazgatta a gépész, úgy hogy a jámbor néző nem csekély szorongással gondolta, no most mindjárt valamelyes deus ex machinával vágják ketté régi klasszikus mintára ezt a Bernstein által derekasan összebogozott társadalmi csomót.

A második színházi estét **Kövesy Albert: Keserű mézeshetek** című bohózata töltötte be telt ház előtt. A közönség jól mulatott a vékony gerincű darabon honorálva annak még izléstelenségeit is. A megszokott alakításokat láttuk. T. Csige Böskét, Vajda Ilonkát kedvesen, Thuryt tulságba vitt igyekezettel és szerinte hatástkeltő mozdulatokkal, Keményt egy kicsit, hogy úgy mondjam, keményen; Zilahy is elfelejtette azt, hogy mint tisztí inas egy kissé tömveteljes. Tudtuk élvezni a többi szereplőket is, különösen **Bérczy Ernőt.**

Szombaton este **Braccó Robertó: A tökéletes szerelem** című három fölvonásos vígjátéka kerül színre.

Lapkiadótulajdonos a szerkesztőség.

Szerkesztői üzenetek.

Eria. Rövidebb lélekzetűt kérünk, mert az ilyen hosszúra csak véletlenül kerülhet sor. Különben megtérsülve eltettük s most közösen várjuk az alkalmat, mikor fér be anélkül, hogy elvonná a helyet egyéb közérdekű cikktől. A vers . . . nem jó.

MUSCHONG - BUZIÁSFÜRDŐ BUZIÁSI PHÖNIX ÁSVÁNY- VIZ.

Bakterium mentes természetes ásványviz.

Üdit, gyógyít. Vese és hólyagbajoknál, a vesemedence idült hurutjainál, valamint huygkő és fényképződésnél, a légutak és a kiválasztó szervek hurutos bántalmainál kitűnő hatásnak bizonyult. Orvosiilag ajánlva. Főlerakat:

WASSERMANN SÁMUEL

fűszer-, liszt-, gyümölcs-, üveg- és porcellán nagykereskedő Nyiregyháza.

Telefonszám: 121.

Lapunk mai száma az e héten közbeesett ünnep miatt nem jelenhetett meg 10 oldalon.

KASZÁS GYÖRGY

épület- és díszműbádogos
NYIREGYHÁZA.

Kállay-u. 1. — Debreceni-u. 7.

Megnagyobbított és új gépekkel teljesen felszerelt műhelyében készít minden a bádogos szakba vágó munkát.

Versenyképes!

Épület és toronyfedések. Specialista iskolai ivóviztartányokban. Raktáron fürdőkádak, konyhaedények.

Olcsó ár!

Pontos kiszolgálás!

Vidéki megbízásokat azonnal elintéz.

Tahy utóda, Fehértói Béla

temetkezési intézete

Nyiregyháza, Vay Ádám-utca 5. Marsalkó-féle házban.

Telefonszám 247.

Telefonszám 247.

Ezúton hozom a n. é. közönség tudomására, hogy új helyiségemben raktáramat tetemesen megnagyobbítottam; bármily rendű és rangu temetést, hullaszállítást kegyeletteljes pontossággal, jutányos árban végzek.

Elvem a tisztességes verseny!!

Saját készítésű sirkoszorúk, műpálmák, szobadiszesokrok stb. stb. kaphatók.

Olcsó árak!

Jó bor, Jó egészség,

de legjobbak a

PAPP GÉZA tea- és rum különlegességei

Zrinyi Ilona-utca.

NIGRIN

(Fernolendit)

a legjobb cipőkrém

Mindenütt kapható!

A bécsi vadászati kiállításon arany éremmel kitüntetve

Nagy választék!!

a legújabb napernyőkben.

≡ Mesés olcsó árban ≡

Feuer Miksáné

férfi-, női- divat és rövidáru üzletében

Nyiregyházán, városház-palota mellett

Bethlen (Szentmihályi)-u. oldal

Tiszta agyagból készült szép és jó

cserép, fali téglá

és legszebb

nyersfalazati téglá

csak a

Karczagi Agyaginárnál,

Karczagon szereshető be, hol egyes waggonrakományok is megrendelhetők.

INGYEN!

kap egy pompás hangverseny beszélő-gépet, ha 10 lement vásárol 20 forintért, de csakis

Wagner

a „Hangszer-király”-nál.

Budapest, József-körút 15-ik szám. Okvetlen kérjen lemezjegyzéket. Javitómihely. Elősnős lemezcsere.

Elsőrendű üdítő asztali és borvíz!

111.5 mtr mélységből eredő

chemiai vizsgálat szerint kristálytisza bakterium mentes, egészséges üdítő viznek minősített, mely természetes folyékony szénsavval telítetik.

Megrendelések házhoz szállítatnak!

Gyár: Laktanya-sor 15. Telefon sz. 92.

Városi iroda Rákóczi-ut 4. Telefon sz. 242.

UJ FÉNYKÉPÉSZETI MŰTEREM.

MEGNYILT!

GLOVICZKY JÓZSEF
modern berendezésű
műterme Nyiregyhá-
zán. Zrinyi Ilona-u.
3. (Városház - utca)
Csengeri-ház.

BUTOR!

A legegyszerűbbtől a legválasztéko-
sabb izlésűig mindentéle fából. Kész
menyasszonyi berendezések, valamint
külön szobák, vagy egyes darabok
szolid ár és pontos kiszolgálás mellett
a legmegbízhatóbban kaphatók

Nyiregyháza.

Lefkovits Zsigmond

butorraktárában

Kossuth-tér (törvényszéki palota mellett).

Földbirtokosok figyelmébe!

A Franck Henrik Fiai-féle kassai pótkávégár igazgatósága
a mezőgazdaságnak egy új ágát: a

cikória (katáng-gyökér-cichorium inthybus) termesztését

ajánlja kísérleti miveltésre. A nyers anyag 3% súly levonással vétetik
át bérmentve **Csap**-ra szállítva és a gyáruvarban konstatált tiszta súly
értéke azonnal készpénzben kifizettetik.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a gyári igazgatóság.

Kassán, 1911. szept. hóban.

Franck Henrik Fiai.

KASSÁN VEGYEN,

ha eljegyzések, esküvők, mu-
latságok, névnapok, színházi
ünneplések alkalmából

CSOKROT

akar beszerezni. — Legol-
csóbb, legizlésesebb, legszebb

OROSZ ISTVÁNNÉ

élő- és művirág kereskedőnél

Kassán, Fő-utca 65. szám.

Telefon 4-53.

Telefon 4-53.

A szállított virág megérkezéskor ép
oly üde, mint volt előbb!

Szőlő-oltványok.

Szőlőveszők és Gleditschia (élő kerítés-
nek alkalmas) csemeték beszerzésére leg-
melegebben ajánljuk a legjobb hírnevű-
nek örvendő

SZÜCS SÁNDOR FIA szőlőtelepét Bihardiószegen.

Én a saját érdekét tartja szem előtt, úgy
vegyen addig oltványt, vagy vesszőt,
amit a fenti cég nagy képes árjegyzékét
nem kérte; ingyen és bérmentve. Ezen
árjegyzék minden szőlőbirtokost érde-
kel hasznos tartalmánál fogva. Olcsó ár
és pontoskiszolgálás! Számtalan elismerő
levél. — A tisztelt érdeklődők a telep
megtekintésére szívesen láttatnak.

Villanyvilágítási berendezéseket, villanyvilágítási felszereléseket,
valamint magántelefon és villanyesengő bevezetéseket elvállal ol-
csón és teljes jótállás mellett

Herskovits Gyula elektro-
technikai vállalata **Nyiregyháza,**

Széchenyi-tér.

Mérnöki látogatás és költségvetés díjmentes. Csillárok és égőtestek raktáron.

A Nyiregyházi Takarékpénztár-Egyesület most épülő bérházának I.
és II. emeletén lévő utcai és udvari lakások

1912. év május hó 1-re kiadók.

A feltételek a takarékpénztár-egyesület igazgatóságánál a dél-
utáni órákban tudhatók meg.

Kitünő minőségű hegyi borokat meg-
vételtre ajánl egy magánfogyasz-
tónak, mint koresmáros, vendéglős s bor-
kereskedőknek kicsinyben és nagyban

GYEBNÁR ANTAL okl. szőlész,

Nagylócz (Nógrádmegye). Érdeklődőknek
díjmentes felvilágosítás. Ugyancsak nagy-
mennyiségű 1 éves gyökeres hazai és ame-
rikai **szőlővessző** is kerül eladásra.

Kötőgépek!

Ujdonság háztartási és ipari célokra. Kényelmes

részletfizetésre

is kapható. Kérjen árjegyzéket. Tanítás Budapesten ingyen.

Fogl József Lajos
műgépész, Budapest, VI., Aradi-u. 11.

Kovács Gyula

műbutorgyáros butorcsarnoka

megnyilt

Debreczenben, Hunyadi-utca 17. sz.
(Demetrovics-palotában).

Kizárólag női cipők

különlegességi raktára.

Marschall Budapest,

Bécsi-utca 2. Fővárosi színházak szállítója. Árjegyzék ingyen!

KINCSET ÉR a TORDY-féle

Hollandi 3 király tea,

mivel nemcsak hashajtó, hanem egyuttal étvágyjavító, gyomortisztító, emésztést elősegítő, bélműködést szabályozó, nemkülönben a legmakaesabb gyomor bajon is segít. — Csomagja (kbl 10—12-szeri használatra) gyógytárban 50 fillér.

Készítő:

Tordy Gy. okl. gyógyszerész
Budapest, Üllői-ut 89-ik szám.

BUTOR!

Hálók, ebédlők, úri szobák, zongorák, teljes szálloda, vendéglő, kávéház és fürdőberendezéseket még sohanem létezett rendkívüli előnyös fizetési feltételek mellett szállítunk helyben és vidékre. Nagy butoralbum 1 kor.

Modern Lakberendezési Vállalat

Budapest, IV., Gerlóczy-utca 7/v.
= Központi városháza mellett. =

1447, 1885, 1867, 1906, 1911. v. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VII. ker. kir. járásbíróóság 1911. Sp. II. 1595/3. számú végzése által Wirth János és fia budapesti cég végrehajtató javára 175 korona tőke, ennek 1910. évi június hó 1. napjától számítandó 5% kamatai és 7 korona 80 fillér hirdetési díjjal eddig összesen 79 korona 35 fillér perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal felülfoglalt és 1771 korona 40 fillérre beült butorok stb.-ből álló ingóságok Grill Károly cég 300 korona, továbbá a Rubliczky Mihály 231 korona 50 fillér és a Simák János 300 korona kielégítésére is megtartandó nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a nyiregyházi kir. járásbíróóságnak 1907. V. 1980/15. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Nyiregyházán, Viz-utca 17. számú háznál leendő eszközésére 1911. évi november hó 16-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nyiregyházán, 1911. évi október hó 28-án.

Oláh Gyula

kir. bír. végrehajtó.

Nyiregyháza legnagyobb választéku butoráruháza

Alapítva 1903.

Pazonyi-utca 10. sz.

Üzletem kibővítése alkalmával teljesen ujonnan a legdivatosabb kivitelű butorokkal berendeztem a fővárosi minta szerint, állandóan raktáron tartok fényezett köris, cseresznye, jávor, citrom, paliszánder, mahagoni és más különféle anyagokból készült részben saját készítményű háló, ebédlő, úri és női szalon berendezéseket, vas, félréz és egész réz háló és vendégszoba berendezéseket, ugyancsak egyszerűbb, de jó kivitelű matt butorokat (tömör fából is) stb. stb. itt fel nem sorolható de raktáron levő különféle butorokat is utólérhetetlen olcsó árban árusítok.

Tisztelettel

Glück Jenő

Üzletem szombat és izr. ünnepnapokon zárva.

Raktáron állandóan 200 különféle lak berendezés található.

ZÁLOGHÁZ MEGNYITÁS!

A Kereskedők és Iparosok Hitelszövetkezete Bethlen-utca (Szentmihályi) 2. iskola épületében kizárólag

kölcsönintézetét megnyitotta.

Kölcsönöket nyújt ékszerekre, arany- és ezüst tárgyra és egyéb ipari készítményekre. Raktárában iparosok és kereskedőktől árukat beraktároz és előnyös kölcsönöket nyújt.